

KIEK ŽMONIŲ, TIEK NUOMONIŲ - VEDANČIŲ Į SUPRIEŠINIMĄ

(Recenzija garso instaliacijai – performansui „Olympian Machine“)

Kaip ir kūrinyje – performanse, 12 žmonių – 12 nuomonių. Todėl ir kiekvieno matančiojo šį pasirodymą nuomonė būtų dar kitokia. O jei dar, visi taip pat būtume prisijungę ją išsakyti... Tai kažin ar sveiki, būtume išėję iš Menų spaustuvės – Juodosios salės. Nuomonės - sukelia karus. Tai ar negeriau vis tik kartais ir patylėti? Juk ne šiaip, tarp pasirinktų diskusijos temų, kurios kito su muzikomis buvo – KARAS.

Aš tai vadinčiau – ekperimentu, bandant ir stebint žmonių koncentravimo dėmesį, akylumą, kantrybę. O juk iš tiesų yra taip, ką tuo metu girdime, matome, užuodžiame... Tik tiek ir tuo pačiu NET TIEK. Nes nelengva kiekvienam iš mūsų nuraminti dualistinį protą, priimant tą momentą, kurį tuo metu turime. Ir nesvarbu ar kūrinio atlikėjas, skaitantysis, pats režisierius pasirinko tekstą perteikti vienoje tonacijoje, monotoniškai, su klaustuku ar pats suprato savo skaitomo teksto turinį, tai ką jau kalbėti, kaip turėjo jį suprasti žiūrovas.

Matyti, išgirsti visumą. Juk apšvietimas kiekvieno kalbančiojo garsiakalbio kolonėlei sukūrė po šešėlį. Kaip simbolį, kiekviename iš mūsų esantį dar po vieną. Ir tie du jau kovoja tarpusavyje. Patinka, nepatinka. Noriu, nenoriu. Supratau, nesupratau... O kaip svarbu, kad liktų tik vienas, tuomet nebeliktų vertinimų.

Po pasirodymo, renginio, diskusijos metu režisierius įvardija: „*Buvo tikrinama ATMINTIS*“. Daug nekalbėdamas, palikdamas užuominą, sakytume lyg paslaptį. O juk paslaptis jau yra tam tikra „žinia“, kuri mus jaudina, kelianti emocinį krūvį. Režisieriaus kūno koordinacija, veido išraiška, balso tonacija lyg keltų klausimą su kokia intencija, giliai viduje jis norėjo perduoti žinutę žiūrovui? Bet čia ir vėl geriau nevertinti. Randu savyje atitikmens - ATMINTIS pateisinimą, kad nieko ir nereikia specialiai įsiminti. Nes visuomet esant tame momente, kurį turime, mes išlaisviname savo INTUICIJĄ, kuri veikia stipriau už bet kokią atmintį, už bet kokį vertinimą už ar prieš.

Visą vidinę energiją atima kritikuojantis protas, kuris veda žmones į supriešinimą. Kai nėra prieštaravimų – mes susikalbame. Nebus ego – veiks INTUICIJA. Būdami 100 % momente, kurį tuo metu turime – neprarasime savęs.

Inga Laužonytė